

AGDER
fylkeskommune

Kulturminnevern og kulturturisme

Arkeologisk registrering – 20/30093

Borøy- Gnr 75/34- Tvedestrand

Rapport ved Joakim Wintervoll 2021

Kommune:	Tvedestrand					
Gårdsnavn:	Borøyveien					
Gårdsnummer:	75					
Bruksnummer:	34					
Tiltakshaver:	Stærk & Co. på vegne av IBY AS					
Adresse:	Havnegaten 1, 4836 Arendal					
Navn på sak:	Borøy					
Saksnummer:	20/30093					
Registrering utført:	06.07.21		Ved:	Joakim Wintervoll og Theodor Lothe Bruun		
For- og etterarbeid:	25.06.21 og 07.07.21		Ved:	Joakim Wintervoll		
Saksbehandler:	Hege Andreasen					
Totale timer brukt	Forarbeid:	7,5	Feltarbeid:	15	Etterarbeid:	7,5
Innenfor registreringsområde:	Askeladden ID:					
Automatisk fredete kulturminner:						
Ikke fredete kulturminner:	278778					
Foto-dokumentasjon:						
Merknader:						
Sammendrag:	Planområdet ble prøvestikket, men ingen nye automatisk fredede kulturminner ble påvist. En sommerfjøs fra nyere tid ble registrert					

Innholdsfortegnelse

1	Bakgrunn og informasjon om undersøkelsen.....	5
2	Område og kulturmiljøet	6
2.1	Områdebeskrivelse	6
2.2	Kulturmiljø	9
3	Historisk tidslinje og dateringsmetoder	10
3.1	Typologisk datering	11
3.2	Dendrokronologisk datering	11
3.3	Karbondatering (C14).....	12
3.4	Strandlinjedatering.....	13
4	Undersøkelsesmetoder	15
4.1	Visuell overflateregistrering	15
4.2	Prøvestikking.....	15
5	Resultat av registreringen	16
5.1	Overflateregistrering.....	17
5.1.1	ID 278778, Ruin Sommerfjøs, Ikke fredet	
5.2	Prøvestikking.....	17
6	Konklusjon	18
7	Referanser og vedlegg	19
7.1	Vedleggs liste	19
7.1.1	Vedlegg 1: Kart over planområdet fra tiltakshaver	20
7.1.2	Vedlegg 2: Prøvestikksbeskrivelse.....	21

Forsideillustrasjon: Oversiktsbilde av landskapet innenfor planområdet

Figurliste

Figur 1. Planområdet plassering i Tvedestrand kommune.....	6
Figur 2. Planområdet plassering på Borøy.....	7
Figur 3. Oversiktsbilde over vegetasjonen innenfor planområdet.	8
Figur 4: Kartutsnitt fra Askeladden, som viser kjente kulturminner i nærheten av planområdet.....	9
Figur 5. Tabell over de generelle forhistoriske og historiske tidsperiodene som brukes i Norge, med underperioder og spesifikke arkeologisk underperioder.	10
Figur 6. Strandlinjekurven for Arendal og Tvedestrand området.	14
Figur 7. Oversiktskart over de negative prøvestikkene og Sommerfjøsene.....	16
Figur 8. Oversiktsbilde over sommerfjøsene (ID 278778).	17

1 Bakgrunn og informasjon om undersøkelsen

Agder fylkeskommune ble i et brev datert den 15.12.2020 informert om oppstart med detaljregulering for Boligområde på Borøy, i Tvedestrand kommune. Tiltakshaver er IBY As, hvor Stærk & Co. er ansvarlig for planleggingen og hensikten med reguleringsplanen er å tilrettelegge for 7- 10 nye frittliggende småhusbebyggelser.

Det er tidligere blitt funnet kulturminner i nærheten av planområdet, samtidig som større deler av planområder ligger gunstig til for eventuelle nye steinalderfunn. Det var dermed et høyt potensiale for å finne nye automatisk fredede kulturminner innenfor planområdet og det ble dermed meldt behov for en arkeologisk registrering.

Begrunnelsen for undersøkelsene er også hjemlet i kulturminnelovens § 9, hvor fylkeskommunen er forpliktet til å undersøke om større offentlige og private tiltak kan komme i konflikt med hensynet til automatisk fredede fornminner.

Registreringene ble foretatt den 06.07.21 av arkeologene Joakim Wintervoll og Theodor Lothe Bruun. Metoden som ble brukt for registreringen var visuell overflateregistering og prøvestikking.

Rapporten ble skrevet den 07.07.21 og fullført samme dag av Joakim Wintervoll.

Det ble gravd 12 prøvestikk innenfor området og av disse var ingen funnførende. Da området ble gått over, ble det funnet en sikre strukturer som var synlige i overflaten, i form av en nyere tids sommerfjøs (ID 278778).

Det ble ikke registrert nye automatisk fredete kulturminner innenfor registreringsområdet.

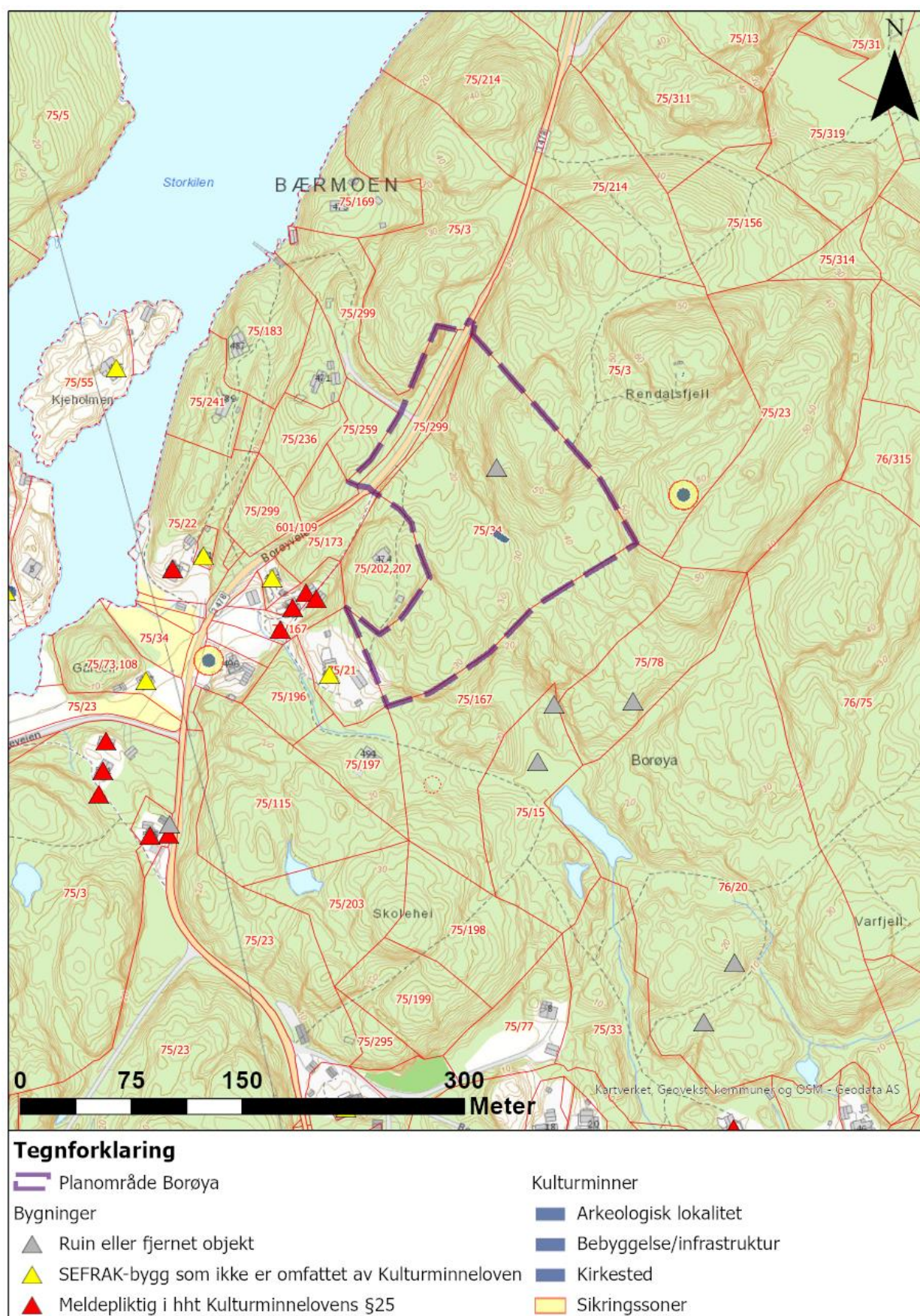

2 Område og kulturmiljøet

2.1 Områdebeskrivelse

Figur 1. Planområdets plassering i Tvedestrand kommune.

Figur 2. Planområdets plassering på Borøya.

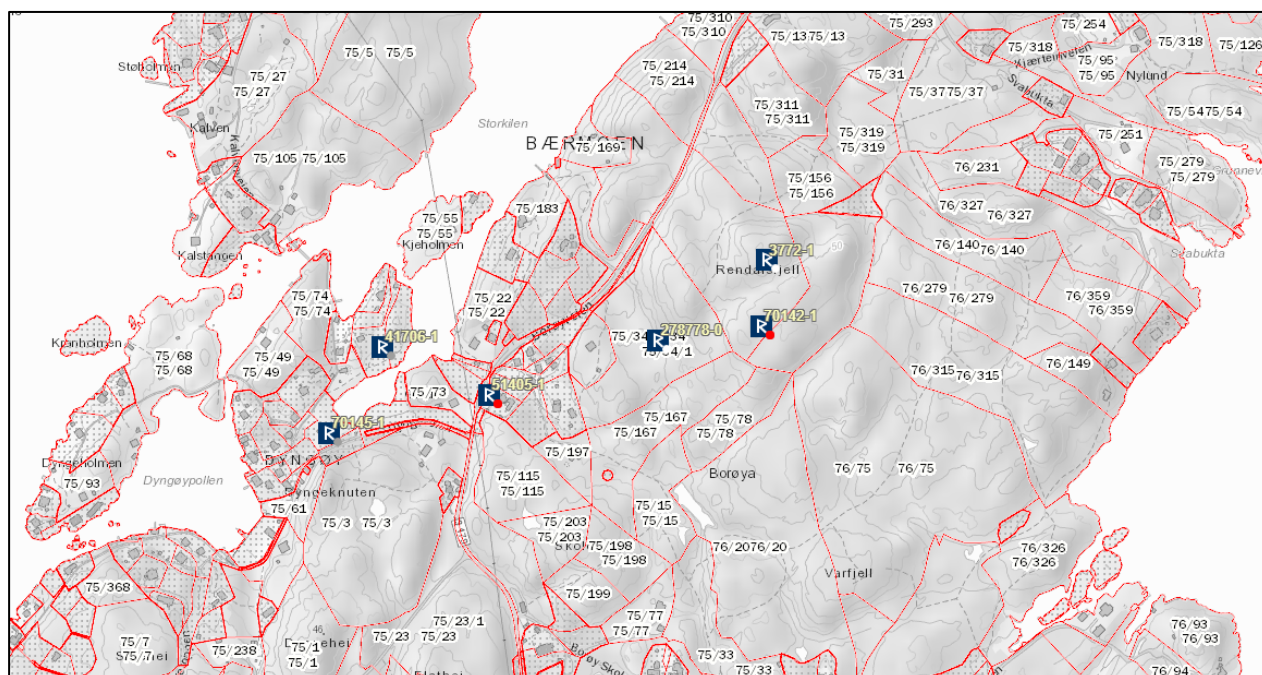
Planområdet ligger 6,7 km sørøst for Tvedestrand sentrum på Borøy, på en teig langs østsiden av Borøyveien (Gnr 75 bnr 34 i Tvedestrand kommune). Planområdet omkranser en nordvestvendt dal, med en høydeforskjell på 19 til 56 m.o.h mellom det laveste partiet og toppen av fjellveggen i nordøst og sørvest. Selve dalgangen har en høyde mellom 19 til 30 m.o.h. i nordvest til sørøstlig retning.

Vegetasjonen er for det meste løvtrær, men noe gress og bregner i bunnen. Det har en del ryddede partier og det er ganske tydelig at man har drevet med stølsbruk eller beite i dalen, siden flere flater har blitt ryddet for stein og borger er blitt bygget for å holde tilbake jordmasser. Dalen er forholdsvis tør og fremkommelig, mens sidene har en del steinur eller er kuperte berg. I inngangen til dalen i nordvest er det et våtere søk, som er mer myrlendt.

Det var hovedsakelig de tørrer parene midt i dalen som egnet seg for videre undersøkelser, siden de hadde tørre masser som man kunne prøvestikkes i.

Figur 3. Oversiktsbilde over vegetasjonen innenfor planområdet. Merk ryddningsrøysene på bergflatene til venstre i bildet.

3 Historisk tidslinje og dateringsmetoder

Hovedperioder	Underperioder		Datering (Kalibrert)
Eldre steinalder (mesolitikum)	Tidligmesolitikum	Fosnafasen	9500-8250 f.Kr.
	Mellommolitikum	Tørkopfasen	8250-6350 f.Kr.
	Senmesolitikum	Nøstvetfasen	6350-4650 f.Kr.
		Kjeøyfasen	4650-3800 f.Kr.
Yngre steinalder (neolitikum)	Tidligneolitikum	TN (Traktbegerfase)	3800-3300 f.Kr.
	Mellomneolitikum	MNa (Gropkeramiskfase)	3300-2700 f.Kr.
		MNb (Stridsøksfase)	2700-2350 f.Kr.
	Senneolitikum	SN (Nordisk dolktid)	2350-1700 f. Kr.
Bronsealder	Eldre bronsealder	Periode I-III	1700-1100 f.Kr.
	Yngre bronsealder	Periode IV-VI	1100-500 f.Kr.
Jernalder	Eldre jernalder	Førromersk jernalder	500 f.Kr. - Kr.F.
		Eldre romertid	Kr.F. - 200 e.Kr.
		Yngre romertid	200-410 e.Kr.
		Folkevandringstid	410-570 e.Kr.
	Yngre jernalder	Merovingertid	570-793 e.Kr.
		Vikingtid	793-1066 e.Kr.
Middelalder	Tidlig middelalder		1066-1130 e.Kr.
	Høymiddelalderen		1130-1350 e.Kr.
	Senmiddelalderen		1350-1537 e.Kr.
Nyere tid	Etter-reformatorisk tid	Moderne tid	1537 e.Kr. - nåtid

Figur 5. Tabell over de generelle forhistoriske og historiske tidsperiodene som brukes i Norge, med underperioder og spesifikke arkeologisk underperioder.

Med arkeologisk datering menes tidfesting av gjenstand, struktur eller kulturminne. En slik tidfesting kan enten gis i årstall, såkalt absolutt datering, eller ved å spesifisere hvorvidt det som dateres er yngre eller eldre enn noe annet, såkalt relativ datering (Bang-Andersen, 2005, s. 75). Det finnes mange forskjellige metoder for å aldersbestemme et kulturminne. De metodene som oftest brukes ved aldersbestemmelse av arkeologisk materiale i Norge er typologisk datering, radiokarbondatering (AMS) og strandlinjedatering.

3.1 Typologisk datering

I dag kjenner man til et mangfold av forskjellige materielle levn fra forskjellige perioder av forhistorien, hvilket gjør at man har utarbeidet relativt velutviklede typologiske serier for forskjellige gjenstandsgrupper og strukturer. Derfor er det i noen tilfeller tilstrekkelig å sammenligne den strukturen eller gjenstanden man vil aldersbestemme med andre kjente strukturer eller gjenstander.

Det kan gjøres med gjenstander som mynter, større keramikkbiter, flintverktøy, smykker, etc. hvor man har en omfattende oversikt over bruksperioden og utviklingen av disse igjennom historien. Gjenstander som disse omtales som «diagnostiske», siden de er unike for perioden de var i bruk. Enkelte gjenstander har en relativt kort bruksperiode på under hundre år, men andre ikke har endret seg på flere hundre år. Hvis gjenstander som disse finnes i en sikker relasjon med andre strukturer, gir de en indikasjon på hvilken periode strukturene kan dateres til.

3.2 Dendrokronologisk datering

Dendrokronologi, også kalt treringdatering eller årringdatering, er en metode for å bestemme alderen av tremateriale ved hjelp av analyse av årringer (Storsletten, 2020). Et tre vil ha varierende vekstforhold fra år til år, noe som påvirker tykkelsen på årringen som dannes den sesongen. Innenfor et område hvor vekstvilkårene stort sett er de samme, vil brede og smale årringer følge på hverandre på samme måte i alle trestammene i det området, med kun små lokale variasjoner.

Hvis man måler årringsbreddene, og setter dem opp grafisk, vil man få en kurve hvor de ugunstige somrene er representert ved minima, de gunstige ved maksima. Hvis en slik kurve er bygd på middeltallene for flere stammer fra samme sted, gjenspeiler de de klimatiske variasjonene sikrere enn om den er bygd på en enkelt stamme. Kurven kan da tjene som grunnkurve for det området. Disse årringene vil også fange opp de klimatiske forholdene i området, som f.eks. mengden karbon i atmosfæren eller spor av tidligere vulkanutbrudd.

Denne grunnkurven vil sammenfalle med grunnkurven fra treverk fra andre områder og ved å sammenkoble like segmenter i begynnelsen og slutten av forskjellige standardkurver, kan man lag en lengre grunnkurve for en region som strekker

bakover i tid. Ved å koble sammen flere og flere segmenter av grunnkurver, kan man få en kontinuerlig grunnkurve som strekker seg tusener av år tilbake i tid. I Agder har man en grunnkurve som basert på både furustammer og eikestammer, som har en oversikt over de årlige årringsstørrelsene helt tilbake til vikingtid (Stylegard, 2021). Denne er koblet sammen med grunnkurver fra andre regioner i Norden og Nord-Europa. I Norge har man en kronologi på årringer fra furu som går minst 1500 år tilbake i tid (NTNU, 2020).

Fordi årringene er basert på årlige variasjoner, er dette den mest nøyaktige dateringsmetoden innen arkeologien. Ved å sammenligne årringene fra en årringsprøve med grunnkurven, enten tatt fra en borreprøve fra en tømmerstokk eller et tverrsnitt av en tregjenstand, vil man få en absolutt datering på når treet ble felt. En absolutt datering betyr at den er uavhengig av andre dateringsmetoder, som f.eks. typologi, karbondateringer eller strandlinje. De nevnte dateringsmetodene støtter seg heller på dendrokronologien. På grunn av at årringene har fanget klimavariasjonene over tid, og mengden karbon i atmosfæren, har dendrokronologi blitt brukt til å kalibrere karbondatering som metode, som igjen har blitt brukt til å kalibrere typologisk- og strandlinje dateringer.

3.3 Karbondatering (C14)

Radiokarbondatering (karbon-14, AMS-metoden) metoden forutsetter at kulturminnet inneholder organisk materiale, eksempelvis kull (relativt små mengder er nødvendig), som gjennom en naturvitenskapelig analyse vil kunne angi en rimelig nøyaktig datering i kalenderår for når det organiske materialet var sist levende.

Karbon-14 er en isotop av karbonatomet (C-12), som dannes gjennom kosmisk stråling i jordens stratosfære. Alle levende organismer tar til seg karbon-14, gjennom diet for dyr og gjennom CO₂ for planter, i tilsvarende konsentrasjon som atmosfæren. Dette opphører selvsagt når organismen dør. Karbon-14 har en halveringstid på 5730 år, eller tiden det tar halvparten av karbon-14 mengden i en organisme til å reduseres til karbon-13. Siden man har en oversikt over konsentrasjonen av karbon-14 i forskjellig perioder, gjennom årringanalyser av trær fra forskjellige perioder, kan man kalibrerer for den varierende konsentrasjonen gjennom tiden og regne ut når det organiske materialet sluttet å ta til seg karbon-14. Denne metoden gjør at man kan datere organisk materiale så langt tilbake som 50 000 – 80 000 år tilbake i tid (Riddervold, 2021).

For dateringer av strukturer, betyr dette at man nødvendigvis ikke daterer når en struktur eller gjenstand var i bruk, men heller når den ble laget. Datere man for eksempel et stolpehull, datere man egentlig når treet for å lage den stolpen ble kuttet ned og ikke nødvendigvis alderen på huset den ble laget for.

Ukalibrerte dateringer, hvor man ikke har tatt hensyn til varierende mengde C14 i atmosfæren, regnes ut ifra BP (Before Present) som i den vanlige kalenderen er året 1950. Resultatet av den første kommersielle karbondateringen ble ferdig i desember 1949 og siden den gang regnes året 1950, for enkelthets skyld, som utgangspunktet for alle karbondateringer.

Det vil også være en usikkerhet rundt resultatet som normalt varierer på mellom 30-60 år fram og tilbake i tid, avhengig av materialet. Dermed vil man aldri få en nøyaktig kalenderdato med en karbondatering. Denne usikkerheten på resultatet skrives vanligvis som f.eks. 3000±60 BP hvis dateringen er ukalibrert eller som 1110 - 990 cal f.Kr. hvis den er kalibrert.

3.4 Strandlinjedatering

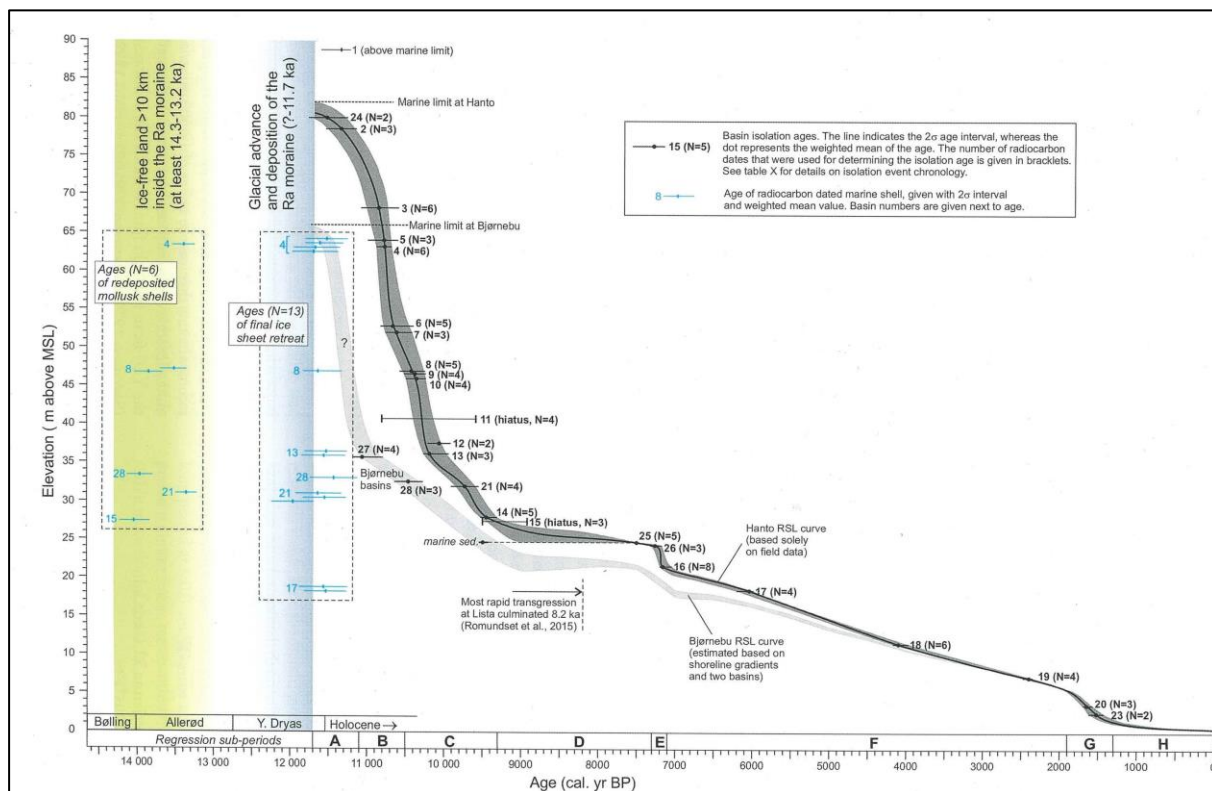
Ved arkeologisk registrering er det ikke alltid man finner daterbart materiale. Dette kan enten være fordi man ved arkeologisk registrering holder inngripen i kulturminnet på et minimum, eller fordi kulturminnet er fra steinalder, hvor det sjeldent blir funnet bevart organisk materiale. Ved datering av boplasser og aktivitetsområder fra steinalder brukes ofte en strandforskyvningskurve, såkalt strandlinjedatering. Prinsippet bak en strandforskyvningskurve er at strandlinjens høyde over havet har endret seg til forskjellige tider i forhistorien. Ved isens tilbaketrekning har et massivt trykk forsvunnet fra landmassene. Som resultat begynte landmassene gradvis å stige. Derav viser en strandforskyvningskurve landets stigning i forhold til havoverflaten på gitte tidspunkter i forhistorien (Sigmond, Bryhni, & Jorde, 2013, s. 372).

Strandlinjedatering tar utgangspunkt i at boplasser/aktivitetsområder fra steinalder og andre kulturminner kan sies å ha tilknytning til tidligere tiders strandlinjer. Datering av funn ved bruk av strandlinjekurve er en metode som angir eldste/tidligste mulige datering (terminus post quem) av det aktuelle kulturminnet. Dette vil nok ofte kun være en sannsynlig alder, da man ikke nødvendigvis vil kunne fastslå eksakt hvor langt kulturminnet har ligget fra daværende strandkant (Bjerck, 2005, s. 363). Det vil ofte være fordelaktig å bruke strandlinjedatering av steinalderboplasser i kombinasjon med andre dateringsmetoder, eksempelvis typologisk datering av det arkeologiske materialet.

Strandlinjekurven variere veldig mellom øst og vest i Agder. I øst kan marin grense, det høyest havert har stått, være rundt 90 meter over havet (moh.) helt i øst, mens i vest kan marin grense i steinalderen være under dagens havnivå. I Tvedestrand, f.eks. vil man finne steinalderboplasser lang inn i innlandet, mens man vil finne steinalderboplasser fra tilsvarende periode under vann i Kristiansand vest (Søgne). Denne skjeve landhevingen langs Agderkysten innebærer at alle kystkommunen har sin egen strandlinjekurve som kan se helt forskjellig ut fra nabokommunen.

Dalgangen innenfor planområdet ligger mellom 19 til 30 m.o.h, hvor landhevingen har ett opphold mellom 7000 til 9000 år siden. Det var dermed stor sannsynlighet for å gjøre steinalderfunn i fra denne perioden i dette området, siden dalgangen ville på den tiden ha vært en vestvendt bukt med gode havneforhold.

Figur 6. Strandlinjekurven for Arendal og Tvedestrand området (Romundset, 2018, s. 475) .

4 Undersøkelsesmetoder

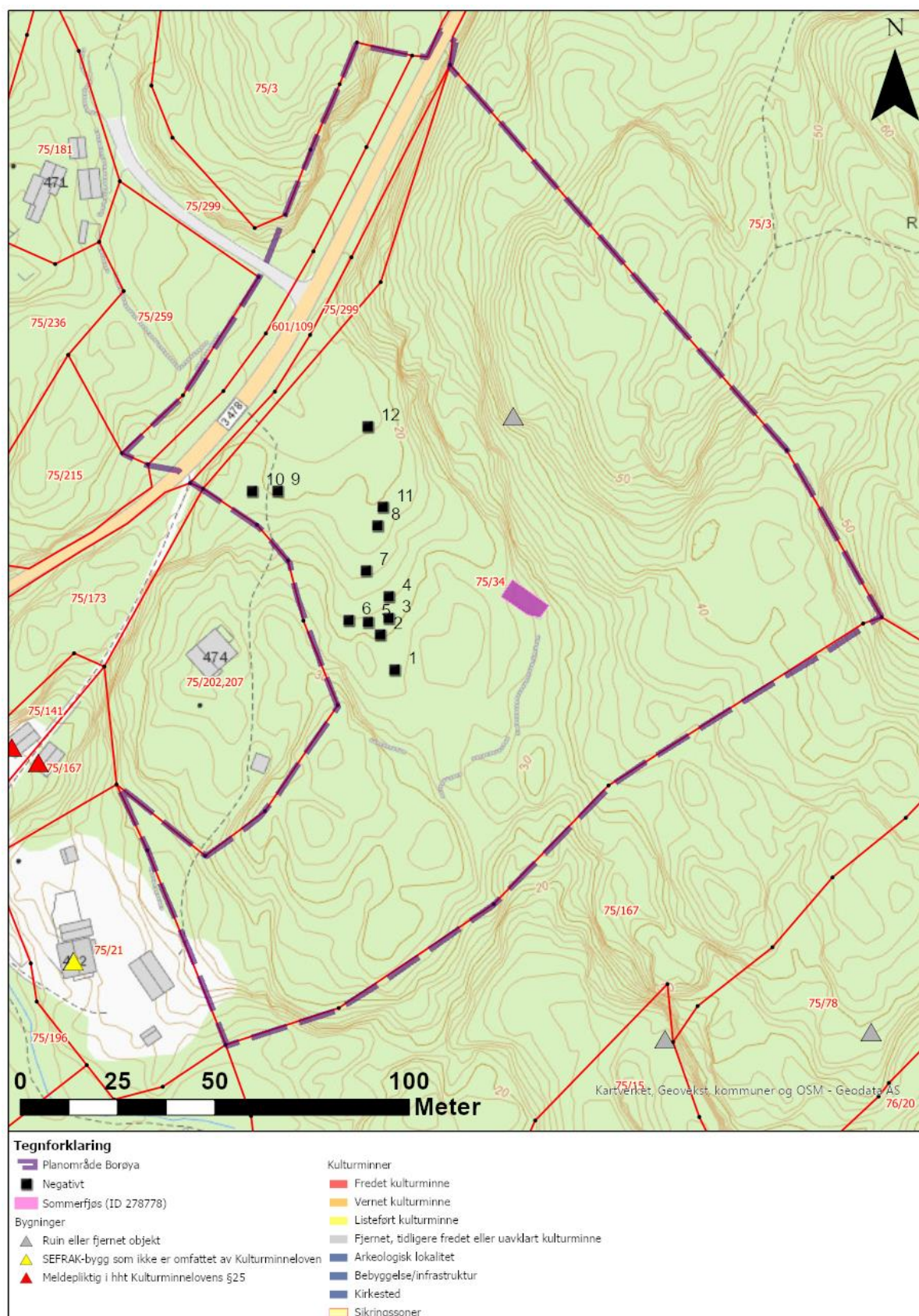
4.1 Visuell overflateregistrering

Visuell overflateregistrering er en undersøkelsesmetode som blir brukt for å påvise kulturminner som er synlige over markoverflaten. Registreringen foregår ved at arkeologen søker systematisk gjennom registreringsområdet for å finne strukturer som er synlige med det blotte øyet, ofte ved hjelp av et jordbor. Eksempler på kulturminner man kan finne ved overflateregistrering er; rydningsrøyser, fangstgroper, steingjerder, hustufter, bautasteiner, gravhauger, kullmiler, tjæremiler, rester etter jernvinner etc.

4.2 Prøvestikking

Prøvestikking er en metode som vanligvis blir brukt for å påvise kulturminner som ikke er synlige over markoverflaten. I hovedsak gjelder dette spor etter aktivitet fra steinbrukende tid, men også andre typer kulturminner kan dukke opp gjennom prøvestikking. Metoden består i å grave kvadratiske hull på ca. 40 x 40 cm ned i markoverflaten. Under graving av prøvestikk blir det hovedsakelig gravd i grove mekaniske lag (ett mekanisk lag er omtrent 10 cm) med bruk av spade og graveskje. Prøvestikkene har varierende dybde, der regelen er at man graver seg ned til berg eller steril undergrunnsmasse, som for eksempel leire. Massen i prøverutene blir vannsåldet eller tørrsåldet, hvor eventuelle funn dukker opp. Prøvestikkene blir dokumentert med beskrivelser, nummerering og kartfesting. Hensikten er at eventuelle funn kan relateres til spesifikke jordlag. Ved prøvestikking kan steinalderlokaliteter påvises med positive prøvestikk med funn og avgrenses med negative prøvestikk uten funn.

5 Resultat av registreringen

Figur 7. Oversiktskart over de negative prøvestikkene og Sommerfjosen (ID 278778).

5.1 Overflateregistrering

5.1.1 ID 278778, Ruin Sommerfjøs, Ikke fredet (SEFRAK 0914-0402-185)

Steinbygd hustuft med to rom. Bygd opp med hodestore steiner fem lag høyt og tre lag bredt. Ca. 70 cm høyt på sitt høyest og med utgang imot vest. Mulig utgang for låvebru imot sørøst. Går i et med et gjerde i sørøst og er mest sannsynlig en del av stølsanlegget i dalen.

Det ble forsøkt å grave innenfor ruinene, men det ble ikke funnet masser som var mulig å komme seg igjennom med en spade. Ruinen ble målt inn og gitt korrekt posisjon i Askeladden. Ruinen regnes som å være fra nyere tid.

Figur 8. Oversiktsbilde over sommerfjøsruinen (ID 278778).

5.2 Prøvestikking

Det ble gravd 12 prøvestikk, men alle av dem var funntomme, bortsett fra moderne søppel. Området har mest sannsynlig blitt kraftig omformet til landbruksområde i forbindelse med stølsbruk. Alle prøvestikkene hadde ganske tykke matjordslag. Hvis det har vært steinalderlokaliteter i eldre tider, er disse mest sannsynlig blitt gravd bort i forbindelse med stølsbruken i senere tid og ikke mulig å påvise.

6 Konklusjon

Planområdet ble registrert den 06.06.21, men ingen automatisk fredede kulturminner ble funnet innenfor planområdet.

En SEFRAK ruin (ID 278778) fra nyere tid ble målt inn og lagt inn med korrekt utstrekning i Askeladden.

Kristiansand, 07.07.21

Joakim Wintervoll

7 Referanser og vedlegg

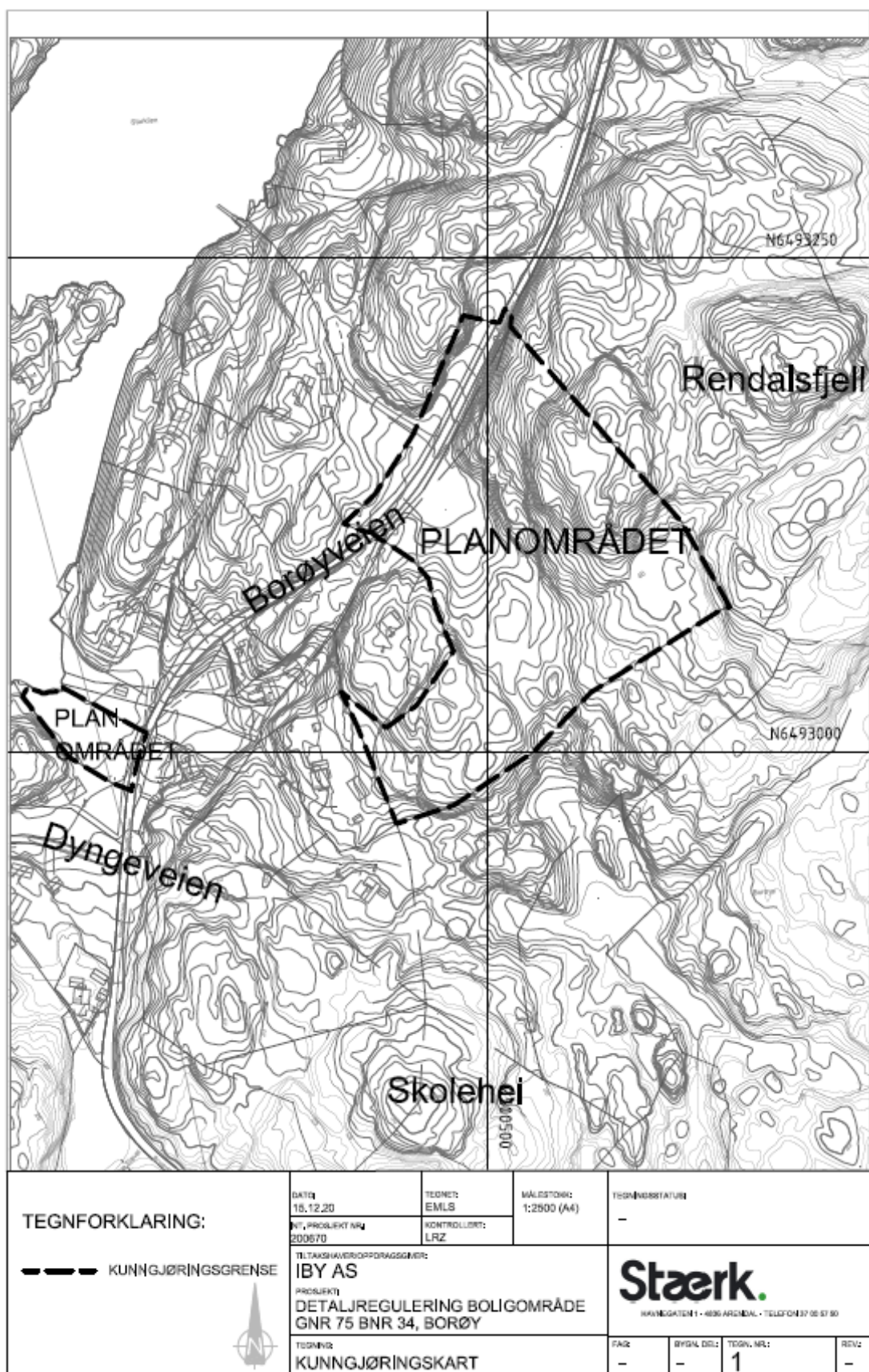
- Bang-Andersen, S. (2005). Datering. I S. Bang-Andersen, L. Hedeager, & E. Østmo (Red.), *Norsk Arkeologisk Leksikon* (s. 75). Oslo: Pax Forlag A/S.
- Bjerck, H. (2005). Strandlinjedatering. I B. Hein, L. Hedeager, & E. Østmo (Red.), *Norsk Arkeologisk Leksikon* (s. 363). Oslo: Pax Forlag A/S.
- NTNU. (2020, 02 22). *NTNU.no*. Hentet fra Dendrokronologi:
<https://www.ntnu.no/museum/dendrokronologi>
- Riddervold, J. (2021, 02 03). *Karbon- 14 datering av organisk materiale og dets bruksområder*. Hentet fra UiO: Kjemisk Institutt:
<https://www.mn.uio.no/kjemi/forskning/grupper/miljovitenskap/miljovitenskapbl oggen/c-14-datering.html>
- Romundset, A. (2018). Postglacial shoreline Displacement in the Tvedestrand-Arendal area. I G. Reitan, & L. Sundström (Red.), *Kystens steinalder i Aust-Agder; arkeologiske undersøkelser i forbindelse med ny E18 Tvedestrand-Arendal* (ss. 463-478). Oslo: Cappelen Damn Akademiske.
- Sigmond, E., Bryhni, I., & Jorde, K. (2013). *Norsk Geologisk ordbok*. Trondheim: Akademia Forlag.
- Storsletten, O. (2020, 2 22). *Store Norske Leksikon*. Hentet fra snl.no:
<https://snl.no/dendrokronologi>
- Stylegard, F.-A. (2021, 02 22). *Waybackmachine*. Hentet fra Vaf.no/Dendrokronologisk grunnkurve for eik på Sørlandet:
<https://web.archive.org/web/20071026234831/http://www.vaf.no/hoved.aspx?m=804&amid=5598>

7.1 Vedleggs liste

1. Kart over planområdet fra tiltakshaver
2. Prøvestikksbeskrivelse

7.1.1 Vedlegg 1: Kart over planområdet fra tiltakshaver

7.1.2 Vedlegg 2: Prøvestikksbeskrivelse

PS nr.	Pos / Neg	Mål plan (cm)	Dybde (cm)	Profil beskrivelse	Funn	Funn Dybde (cm)	Gnr/ Bnr
1	Neg	40x40	33	0-20 torv; 20- 33 moderne matjord; 33 steinholdig brun sand			75/34
2	Neg	40x40	36	0-20 torv; 20- 36 moderne matjord; 36 steinholdig brun sand	Balastflint	30	75/34
3	Neg	40x40	60	0-20 torv; 20- 60 moderne matjord; 60 steinholdig brun sand			75/34
4	Neg	40x40	33	0-20 torv; 20- 33 moderne matjord; 33 steinholdig brun sand	Balastflint og porselen	25	75/34
5	Neg	40x40	33	0-20 torv; 20- 33 moderne matjord; 33 steinholdig brun sand			75/34
6	Neg	40x40	48	0-20 torv; 20- 48 moderne matjord; 48 steinholdig brun sand			75/34
7	Neg	40x40	48	0-20 torv; 20- 48 moderne matjord; 48 steinholdig brun sand			75/34
8	Neg	40x40	57	0-20 torv; 20- 57 moderne matjord; 57 steinholdig brun sand			75/34
9	Neg	40x40	41	0-20 torv; 20- 41 moderne matjord; 41 steinholdig brun sand			75/34
10	Neg	40x40	41	0-20 torv; 20- 41 moderne matjord; 41 steinholdig brun sand			75/34
11	Neg	40x40	56	0-20 torv; 20- 56 moderne matjord; 56 steinholdig brun sand	Murstein	50	75/34
12	Neg	40x40	56				75/34

AGDER
fylkeskommune

Agder fylkeskommune
Postboks 788, Stoa
NO-4809 Arendal

Besøksadresse Kristiansand:
Tordenskjolds gate 65

Org.nr.: 921 707 134
Bank: 3207.28.74993

Besøksadresse Arendal:
Ragnvald Blakstads vei 1

www.agderfk.no

